

וכדיין אתרק משחא מדרגא לדרגא, באינפין דראגין דאקרוון שמא קדישא, הדא הוא דכתיב, שמן תורה שמה עליון עולםות אהבוק. מאי עולםות. כמה דאוקימנא עולםות, עולםות ממש, דבר אחר על בון עולםות אהבוק. כמה דאת אמר, (תהלים מו) על עולםות שיר. וכלה חד.

ובספרא דרב המנוגא סבא כתיב, מאי עולםות. כמה דאת אמר, (משלילא) ותתן טרף לביתה וחק (ד"ט טא) לנערותיה. נערותיה הגי עולםות, אהבוק, לברכאה שמה, ולזררא קפה, ומתרמן אשתקחן ברכאנ בכלחו תתאי, ומתרברכין עלאין ותתאיין.

דבר אחר על בון עולםות אהבוק. שפיר הוא מאן דאמר. על מות אהבוק, דהא במלחה דא מאיריהון דידיינן אתבפסמן, ובגין דהאי קטרת, אתקטר במשחא דלעילא יתר, אתחשב קמיה דקדשא בריך הוא, מכל קרבניין ועלוון. אמרה כבשת ישראל, אנא פקטרת, ואנת כמשחא, משכני אחריך נרוצחה וגוו. נרוצחה: כמה דאת אמר, על בון עולםות אהבוק. אנא וכל אוכלאסין, דהא כלחו בי אחידן, ועל דא משכני, דהא בי תלין. הביאני המליך חדריו. אם ייעול לי מלפआ באדרוי, נגילה ונשמחה בה, אנא וכלהו אוכלאסין.

תָּאָנָה. כַּלְהֹ אָוְכְּלָוִסִּין, בְּשַׁעַתָּא דְּכִנֵּסֶת יִשְׂרָאֵל חֲדָת
וּמִתְבָּרְכָא, כַּלְהֹ חֲדָאן, וְדִינָא לֹא שְׁרִיא כְּדַיָּן בְּעַלְמָא.
וְעַל דָא כְּתִיב, (תְּהִלִּים צו) יִשְׁמָחוּ הַשָּׁמִים וְתָגֵל הָאָרֶץ.
כִּי בְּעַנְןָ אָרָאָה עַל הַפְּרָת. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, וְכֹאֵין
אַיִּבָּוּן צְדִיקִיא, דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִּקְרִיהָוּן.
וְתַגְיִנָּא, מֶלֶךְ בָּשָׂר וְדָם, אֵי בָּר נְשָׁרְכִיב עַל סּוֹסִיא
דִּילִיה, בָּר קְטַלָא הוּא, קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַרְכִיב אַלְיָהוּ
עַל דִּילִיה, דְּכִתִּיב, (מלכים ב ב) וַיַּעַל אַלְיָהוּ בְּסֻעַרְתָּה הַשָּׁמִים
וְגַוּ. הָכָא מַאי כְּתִיב, וְלֹא יְמֹות כִּי בְּעַנְןָ אָרָאָה עַל
הַפְּרָת. וְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִילִיה לְמַשָּׁה בֵּיתָה, הָדָא
הָוּא דְּכִתִּיב, (שמות כד) וַיַּבָּא מַשָּׁה בְּתוֹךְ הַעֲנָן, בְּתוֹךְ הַעֲנָן
מִמֶּשׁ, כִּי בְּעַנְןָ אָרָאָה עַל הַפְּרָת. הָדָא הָיָא דְּכִתִּיב,
(ישעה ד) וּבָרָא יְיָ עַל כָּל מִכּוֹן הָר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֵיהָ עֲנָן
יוּמָם וְעַצְן. וְכִתִּיב, (שמות מ) כִּי עֲנָן יְיָ עַל הַמִּשְׁכָּן יוּמָם.
וְתָאָנָה, הָאֵי דְּכִתִּיב, (שמות לד) וַיַּרְדֵּן יְיָ בְּעַנְןָ. בְּעַנְןָ
אָרָאָה עַל הַפְּרָת. תָּאָנָה, אַתָּר דָהוּ שְׁרָאָן
אַיִּנוּן כְּרוּבִי, פָּמָה דְּאוּקִימָנָא, כְּרוּבִים עַל אֵת הָוּ יַתְבִּין.
וְתָאָנָה, ג' זְמַנִּין בְּיוּמָא אַתְרִחִישׁ נִיסָא, בְּגַדְפִּיהָו.
בְּשַׁעַתָּא דְּאַתְגֵּלִי עַלְיָהוּ קְדוּשָׁה דְּמַלְכָא, אַיִּנוּן
מְגַרְמִיָּהוּ סְלִקִין גַּדְפִּיהָו, וְפְרִסִין לוֹן, וְחַפִּינִין עַל
כְּפֹורָתָא. לְבָתֵּר קְמִיטִין גַּדְפִּיהָו, וְגַאֲחִזִין בְּגַדְפִּיהָו (ס"א

ונאחזין בגופיהו) **כמה דאת אמר** (שםoth כה) **ויהיו הכרובים פורשי
כנפים למלחה, פורשי ולא פרושי. סוככים ולא סוככים.**
דא באת (ס"א בזאת) **הוא קיימי וחידאן בשכינתא.**

אמר רבי אבא, מה בעא הכא, כי בענן אראה על
הכפרת. וכתיב בזאת יבא אהרן, והא פהנא לא
חמי לשכינתא בשעתא כド היה עאל. אלא עננא היה
בחיית, ובכד היה נחית מטה על האי כפרת, ומתקערין
gcdפיהו דכרובין, ואקשין להו ואמרי שירתא.

ומה שירתא אמר (תהלים צו) כי גדול יי' ומהלן מאי גורא
הוא על כל אללים. האי כド סלקין gcdפיהו.
בשעתא דפרסין להו אמר, (תהלים צו) כי כל אלהי העמים
אלילים וויי שמים עשה. כד חפיין על כפורתא, אמר,
(תהלים צח) **לפני יי' כי בא לשפט את הארץ ישפטת תבל**
בצדק ועמים במישרים.

וקילחון היה שמע כהנא במקדשא, כדי שמי קטרת
באתריה, ואתפוז במה דאתפזון, בגין דיתברך
כלא (וקלחון). וגדיי כרוביא, סלקין ונחתין, וומרי
שירתא, מהפיין לכפורתא וסלקי להו. הדא הוא דכתיב
סוככים. סוככים דיקא ומנא לנו דקלחון אשטע, כמה
דאת אמר (יחזקאל א) **ואשמע את קול וגוי.**

אמר רבי יוסי, **ועמים במישרים.** מהו **במישרים.** כמה

דעת אמר, מישרים אהבוך, לאכללא תריין כרוביין, דבר
ונוקבא, מישרים וዳי. ועל דא, ועמים במישרים.
וכתיב, (במדבר ז) וישמע את הקול מדבר אליו מבין שני
הברובים וידבר אליו. רבי יצחק אמר, מכאן אוליפנא
דבל אתר דלא אשתח דבר ונוקבא, לאו כדאי למחמי
אפי שכינטא. הדא הוא דכתיב, (תהלים קמ) ישבו ישרים
את פניך, ותגינן, כתיב, (דברים לט) צדיק ויישר הוא, דבר
ונוקבא, אוף הכא ברובים דבר ונוקבא. ועליהו כתיב,
(תהלים צט) אתה כונגנת מישרים. ועמים במישרים. ובגיני
כך, (שמות כה) ופניהם איש אל אחיו, זה אוקימנא.

(דף נ"ט ע"ב)

תנייא אמר רבי יוסי, זמנא חדא, הוות צריכא עלמא
למטרא, אותו לקמיה (ס"א אולו לגביה) דרבנן שמעון,
רבי ייסא ורבי חזקיה ושאר חבריא. אשכחוהו דהוו
ازיל למחמי, לרבי פג במס בון יאיר, הווא ורבי אלעזר
בריה. פיוון דחמא לוון, פתח ואמר, (תהלים קלג) Shir
המעלות הפה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. Mai
שבת אחיהם גם יחד.

כמה דעת אמר, ופניהם איש אל אחיו, בשעתה דהוו
חד בחד משגיחין אנטין באנטין, כתיב, מה טוב
ומה נעים. וכד מהדר דבר אנטוי אנטוי מן נוקבא, ווי

לעַלְמָא. כְּדִין כתיב, (משל יג) וַיְשַׁ נֶּסֶף בְּלֹא מִשְׁפָּט. בְּלֹא מִשְׁפָּט וְדָאי, וכ כתיב, (תהלים פט) צָדָק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסָאך, דְּלֹא אָזַיל דָּא בְּלֹא דָא, וְכֵד מִשְׁפָּט, מִתְרַחֵק מִצָּדָק, וְוִי לְעַלְמָא. (בדין כתיב, (משל יג) וַיְשַׁ נֶּסֶף בְּלֹא מִשְׁפָּט).

והשׁתָּא חַמִּינָא, דָאַתּוֹן אַתִּיתּוֹן, עַל דְּכֻורָא לֹא שְׁרִיא בְּנוּקָבָא, אָמֵר, אֵי לֹא אַתִּיתּוֹן גַּבָּאִי תִּיבּוֹן. דְּהָאִי יוֹמָא אָסְטַכְלָגָנָא, דִּיתְהָדָר כֵּלָא לִמְשָׁרֵי אַנְפִּין בְּאַנְפִּין. וְאֵי לְאוּרִיאִיתָא אַתִּיתּוֹן, שְׁרוֹ גַּבָּאִי. אָמְרוּ לֵיהֶן, לְכָלָא, קָא אַתִּינָא לְגַבִּי דָמָר, יִשְׁתְּמִיטׁ חַד מִבּוֹן, לְבָשָׂרָא לְאַחֲנָא, שָׁאָר חַבְרִיאָא, וְאַנְנָן גַּתִּיבָא לְקַמִּיהָ דָמָר. עַד דְּהָוָ אָזְלִי, פְּתַח וְאָמֵר, (שיר השירים א) שְׁחוֹרָה אַנְיִ וְנָאוֹה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם וְגַוּ. אָמְרָה כְּפָסָת יִשְׂרָאֵל קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָנוּא, שְׁחוֹרָה אַנְיִ בְּגַלוֹתָא, וְנָאוֹה אַנְיִ בְּפִקְוָדִי אָוּרִיאִיתָא, דָאָפָע עַל גַּב דִּיְשָׂרָאֵל בְּגַלוֹתָא לֹא שְׁבָקִי לוֹן. פָּאַהְלִי קָדָר, דָאַיְפּוֹן בְּנִי קְטוֹרָה (ס"א טורי), דָאַתְקָדָרוֹ אַגְּפִיְהוּ תְּדִירָא, וְעַם כָּל דָא כִּירִיעָות שְׁלָמָה, פְּהָהָוָא חִיוּ שְׁמִיא לְמִדְבֵּי, דִּכְתִּיב, (תהלים קד) נוֹתָה שְׁמִים כִּירִיעָה.

אֶל תַּرְאֹוְנִי שְׁאַנְיִ שְׁחַרְחֹרָת. מַאי טַעַמָּא (ס"א אַנְיִ שְׁחַרְחֹרָת בְּגִין שְׁזַופְתִּי) אֶל תַּרְאֹוְנִי, בְּגִין שְׁאַנְיִ שְׁחַרְחֹרָת. שְׁשַׁׂופְתִּנִי הַשְּׁמֶשׁ, דְּלֹא אָסְטַכְלָבִי שְׁמַשָּׁא, לְאַנְהָרָא לִ

בדקה יאות. ישראאל מה איבונ אמרין. בני אמי נחרו בי. מאן איבונ בני אמי, אלין רברבין ממגנו טריסין על שאר עמיין.

דבר אחר, בני אמי ממש. כמה דעת אמר, (איכה ב) השליך משימים ארץ וגוו. וכד השליך משימים ארץ, שמוני נוטרה את הפרמים. Mai טעמא. דברמי שלוי לא נטרתי. ותגינן, בני אמי ודיי אסתפמו עלי, כלומר, כד את עדי ארץ, משימים, כמה דאוקימנא, דכתיב, (שמות ב) ותתצב אחותו מרחוק.

והכא אמר ודיי, הגה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. ובתו אוקימנא (נ"א והכא אוקימנא), גם יחד. כמה דעת אמר (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם, שבת אחיהם בכלל, פיוון דכתיב, גם, לאכלה כל איבון דלעילא, דכל שולטנותא בההוא אחר אשתקה.

דבר אחר. הגה מה טוב ומה נעים וגוו. אלין איבונ חבריא, בשעתה דאיפון יתבין פחדא, ולא מתפרש דא מן דא. בקדמיתא אתחzon גובי מגיחי קרבא, דבעו לךטלא דא לדא. לurther, אתהדרו ברחימותא דאתה. קודשא בריך הוא מהו אומר, הגה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. גם, לאכלה עמהון שכינתא. ולא עוד, אלא קודשא בריך הוא אצית

לִמְלֹלִיָּהוּ, וְנִיחָא לֵיהּ וְחִדֵּי בְּהָגֶן. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (מלאכי)
אָז נִדְבַּרוּ יְרָאִי יְיָ אִישׁ אֶל רַעַתּוֹ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע
וַיִּכְתֵּב סְפִירָה זְפָרָה לְפָנָיו וְגַוּ.

וְאַתָּה חֶבְרִיא דְהַכָּא, בָּמָה דְהַווִּיתָן בְּחַבְיבָתָא
בְּרַחְיָמָתָא, מִקְדָּמָת דְנָא, הַכִּי נִמְיָ, מִפְאָן
וְלֹהֲלָא לֹא תִתְפְּרַשׂוּן דָא מִן דָא, עַד דַקְוַדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא יְחִידִי עַמְבּוֹן, וַיַּקְרֵי עַלְיִיכּוֹ שְׁלָם. וַיִּשְׁתַּבְחַ בְּגִינִיכּוֹן
שְׁלָמָא בְּעַלְמָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קְבָבָ) לְמַעַן אַחֵי
וּרְעֵי אַדְבָּרָה נָא שְׁלוּם בָּךְ.

אַזְלָג. עַד דְהָוּ אַזְלִי, מַטוּ לְבִי רַבִּי פְנַחַס בֶּן יָאִיר. נִפְקַד
רַבִּי פְנַחַס, וְנִשְׁקִיהָ. אָמַר, זָכִינָא לְנִשְׁקָא
שְׁכִינָתָא. זָכָא חִילָקִי אַתְקִין לְהֹגֶן טִיקְלִי דְעַרְסִי,
קְפֻטוּרִי דְקִילְטָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָוּרִיָּתָא לֹא בְּעֵי
הַכִּי, אָעַבֵּר לְהֹזֶן, וְזִתְיּוֹבָה. אָמַר רַבִּי פְנַחַס, עַד לֹא
בִּיכּוֹל, בְּשָׁמָע מִמְאָרִיה דְאָוּרִיָּתָא מַלְהָה. דְהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן
כָּל מְלוֹי בְּאַתְגָּלִיָּא אַיְבּוֹן, אִיהוּ גְּבָרָא דְלֹא דְחִיל
מַעַיְקָא וּמַתְתָּא, לְמִימֶר לֹזֶן, לֹא דְחִיל מַעַיְקָא, דְהָא
קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא אָסְתָּפָם (ד"ס ט"א) בֵּיהֶן, לֹא דְחִיל מַתְתָּא,
בְּאָרִיה דְלֹא דְחִיל מַבְנִי עֲנָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לַרְבִּי
אַלְעֹזֶר בְּרִיהֶן, אַלְעֹזֶר קָוָם בְּקִיּוֹמָה, וְאִימָא מַלָּה חִדְתָּא,
לְגַבְּיָה דְרַבִּי פְנַחַס וּשְׁאָר חֶבְרִיא.

קם רבי אלעזר פתח ואמר, וידבר יי' אל משה אחורי מות שני בני אהרן וגוו. הא קרא אית לאסתכלא ביה, דאתחזי דיתירא איהו. דהא כתיב בתיריה, ויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן אחיך. מכאן שירותא דפרשタ, הא קרא דלעילא, Mai haia, דכתיב, וידבר יי' אל משה. Mai haia דאמר ליה, ולבתר ויאמר יי' אל משה.

אלא בשעתא קודשא בריך הויא יהב קטרת בויסמין לאהרן, בעא, דלא ישתמש فيه בחינוי בר נש אחרא. Mai טמא. בגין דאהרן אסגי שלמא בעלמא. אמר ליה קודשא בריך הויא, את בעי לאסגאה שלמא בעלמא, על יך יסגי שלמא לעילא, הא קטרת בויסמין, יהא מסור בידך מכאן וללהאת, ובחייב לא ישתמש فيه בר נש אחרא. נדבר ואביהוא אקדימנו בחמי דאבותהון, לאקרבא מה דלא אתמסר להו. ומלה דא, גרים להוון דטעו فيه.

ותאנא, משה היה מחרה, מאן גרים לון טעותה דא, והוה עציב. מה כתיב, וידבר יי' אל משה אחורי מות שני בני אהרן. ומה אמר ליה, בקרבתם לפנוי יי' וימותו. בהקריבם לא כתיב, אלא בקרבתם. אמר ליה קודשא בריך הויא למשה, דא גרמא להו, דדחקנו שעטה

בְּחִי אֲבוֹהוֹן, וַטַּעַז בָּה, וְהִיְבּוּ דְכַתִּיב,

(וַיִּקְרָא י') **אֲשֶׁר לֹא**
צֹה אֹתָם, אֹתָם לֹא צֹה, אָבֵל לְאָהָרֹן צֹה. וּמָה תַּרְאֵן
בְּנֵי אָהָרֹן, עַל דְּדַחִיקָּה שְׁעַתָּא בְּחִי אֲבוֹהוֹן גַּרְמוֹ
לְגַרְמִיָּהוּ כֹּל כֵּה, אָנָּא לְגַבִּי אָבָא וּרְבִי פְּגַחַס וּשְׁאָר
חַבְּרִיָּא, עַל אַחַת כְּפָמָה וּכְמָה. **אַתָּא רַבִּי פְּגַחַס נְשָׁקִיה**
וּבְרִכִּיה.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר, (שיר השירים ג) **הַגָּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֶׁלֶתָה**,
שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיבָה לָה וְגַוּ. **הַגָּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֶׁלֶתָה,**
מַאי מִטָּתוֹ. **דָא כּוֹרְסִי** (נ"א ערך א) **יִקְרָא דְמַלְכָא,** דְכַתִּיב
בִּיה, (משל, לא) **בְּתָח בָּה לִב בְּעַלָּה.** **שֶׁלְשֶׁלֶתָה,** **מַלְכָא דִי**
שֶׁלְשֶׁמֶא כֹּלָא דִילִיה הוּא. **שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיבָה לָה,**
דָאתָא חדָן בְּסַטְרָה אַמְדִינָא קְשִׁיא, וְאַקְרָנוּ, **שְׁתִין פּוֹלְסִי**
דְבּוֹרָא, (ס"א שְׁתִין מַזְיִינִי זַיְנִי קְשִׁין) **דְהַהוָא נָעַר,** **אַתְלַבְּשׁ** בָהוּ.
מִימִינִיה, **שְׁבָנָא דְחַרְבָּא תְקִיפָא,** **מִשְׁמָאֵלִיה גּוֹמְרִי**
דְבּוֹרָא תְקִיפָא, **דְמַתָּאָהָדָא בְגַלְיפּוֹי** (ס"א
בְּקַלְיפּוֹי), **בְּשְׁבָעִין אַלְפָ לְהַטִּי בְוָרָא דְאַכְלָא,** **וְאַיְנוֹ שְׁתִין**
מַזְיִינִי זַיְנִי קְשִׁין, **מַאֲיְנוֹן גְּבוֹרָן תְקִיפָן,** **דְהַהִיא גְּבוֹרָה**
עַלְּאָה דְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. **הָדָא הוּא דְכַתִּיב מְגַבּוּרִי**
יִשְׂרָאֵל.

וְתַאֲנָא, **בְּהָאִי עַרְסָא,** **מָה בְּתִיב בָּה,** **וְתַקְמֵ בְּעָוד לִילָה,**
כַּד יִנְקָא מְסֻטָּרָא דִימִינָא (ס"א מְסֻטָּרָא דִידִינָא). **וְתַתְנֵן**

טרף לְבִתָּה. מַאי טַרְפָּה, כַּמָּה דָאָת אָמֵר (מיכה ח) וַטְרָפָ וְאֵין
מַצִּיל. הֲדָא הַפָּא דְכִתְיבָּן כָּלָם אֲחוֹזִי חַרְבָּן מְלוֹמְדִי
מְלֻחָּמָה, זְמִינָה בְּכָל אָתָר לְמַעֲבָד דִינָא, וְאַקְרָיוֹן מְאֵרִי
דִיבָּבָא וַיְלָה.

אִישׁ חַרְבָּו עַל יַרְכָּו. כַּמָּה דָאָת אָמֵר, (תהלים מה) חַגּוֹר
חַרְבָּךְ עַל יַרְךְ גָּבוֹר. מְפַחֵד בְּלִילּוֹת. הָא אָוּקְמוּתָה,
מְפַחֵדָה דְגִיהָנָם וּכְיוֹן אָבֵל מְפַחֵד בְּלִילּוֹת, כְּלֹזֶם, כָּל דָא
מַאֲן אָתָר נְטָלִין, מְפַחֵד, מַה הָוָא אָתָר דָאָקְרֵי פַחֵד, כַּמָּה
דָאָת אָמֵר (בראשית לא) וְפַחֵד יְצָחָק הָיָה לֵי. וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב
בְּפַחֵד אָבִיו יְצָחָק. בְּלִילּוֹת, בְּזָמָנָיו דָאַיְנוֹן מְתַפְּקָדִין
לְמַעֲבָד דִינָא.

וְתַאֲנָא, כְּתִיב (משל לי) זְמָמָה שְׂדָה וַתְּקַחַתָּהוּ. הֲדָא הָוָא
דְכִתְיבָּן, (איוב מ) וְכָל חַיָּת הַשְּׂדָה יִשְׁחַקְוּ שָׁם. וְעַל
דָא כְּתִיב, (תהלים קד) זֶה הַיִם גָדוֹל וְרַחֲבָ יָדִים וְגֹוֹ שָׁם
אֲנִיוֹת יְהָלָכָנוּ וְגֹוֹ כַּמָּה דָאָת אָמֵר. (משל לי) חַיָּתָה כְּאֲנִיוֹת
סּוֹחָר מְמַרְחָק תְּבִיא לְחָמָה. מְמַרְחָק וְדָאי. מְרִישָׁא
דְמֹזָחָא, וְמַעַילָא דְרִישָׁא, תְּבִיא לְחָמָה. עַל יַדָּא דְצִדְיקָן,
כִּד מְזִקְנָוּגָן פַחֵד, פְּדִין חִידָוּ בְכָלָא. הֲדָא הָוָא דְכִתְיבָּן,
לוֹיְתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחַק בּוּ.

תַּאֲנָא, אַלְפָ וְחַמֵּשׁ מֵאָה, מְאֵרִי תְּרִיסִין, מְאֵרִי
דְשַׁוְּלַטְנוֹתָא, אַתְאָחָדָן מְהָאִ סְטָרָא, דָאַיְנוֹן

גיברין. בידוי דההיא דאקרי בער, ארבע מפתחין רברבן. תפיניא אזילין תחות ספרינה, דהאי (דף ס' ע"ב) ימא רבא, לאربع זיין. דא איזיל לסטרא דא, ודא איזיל לסטרא דא. וכן בלהג. ארבע חייו דאנפין אתחזין בהג, וכד אתכלילן בחד, כתיב, (יהזקאל א) ודמות פניהם פנוי אדם, פניהם דכלא.

אפי רבבי, ואפי זוטרי, כלילן כחד לעילא, תרי שלקין ישאטין, ותרין מגروفין בידיהו. אלף טורין שלקין וועלין (ס"א אלין טמירין עאלין ושלקין) בכל יומא, משקיו דההיא ימא, לבתר, אתעקרו מנה, ושלקין לימה אחרא.

ליית חושבנא לאיבון דאתהDEN בשערהא, תרי בנין ינקין כל יומא, דאקריון מאליי ארעה. ודא הוא רוזא דספרא הצבעותא, כתיב, (יהושע ב) וישלח יהושע בן נון מן השטים שניים אנשים מרגלים חרש לאמר. ואלין, ינקין מתחות סטריא אבראה, תריון בנות בתחות רגלהא, (ס"א ואלין ינקין מסטרא דאברהה, תריון בנה בתחותהא) ועל דא כתיב, (בראשית ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם. ואלין מתהDEN בטרפִי (ס"א בטופרי) דההיא ערסא, ודא הוא דתנינו, כתיב, (מלכים א) או TABANA שתיים נשים זונות אל המלך. או TABANA, ולא מקדמת דנא, ובזמןא דישראל לחתא, אהדרון קدل מבתר קודשא בריך הוא,

מַאי כְּתִיב, (ישעיה ג) **עַמִּי נֹגְשִׁיו מַעֲוִיל וּנְשִׁים מַשְׁלִיכו בָּו.**
וְדָא.

בִּידָא שְׁמַאֲלָא, שְׁבָעֵין עַבְפִין, דְמַגְדָּלִין בֵין בּוּגִי יִמְאָ, פְּלָהָה סֻמְקִי פּוּרְהָא. וְעַילָא מְפֻהָן, עַנְפָא חַד סֻמְקָא יִתְיִיר, דָא סְלִיק וּנְחִית. וּכְלָהָו אַתְחַפְּיִין בְּשֻׁעָרָה.

מְאַרֵי דְלִישָׁנָא בִּישָׁא. כֵד בְּחִית חַווָּא. אַתְעַבֵּיד מְקַפֵּץ עַל טָוְרִין, מְדָלָגָא עַל טָנְרִי. עַד דִיְשָׁבָח טְרַפָּא, דְאַחַד בְּטַוְפָּרִי וַיְיכֹל. בְּדַיִן שְׁבִיךְ, וְאַתְזֹר לִישָׁנִיה לְטוּב. זְפָאַיִן אַיְבָוָן יִשְׂרָאֵל, דְמוֹמָגִין לֵיה טְרַפִּיה. אַהֲדָר לְאַתְרִיה (ס"א לְבָתְרִיה), עַיְיל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רְבָא.

כֵד (ס"א סְלִיק סְלִקִין) **סְלִקִין** **מְאַרֵי דְרוֹמָחִין וִסְיִיפִין,** דְלִית לֹזָן חַוְשָׁבָנָא, סְוּחָרְבִּיהָו **דְאַיְבָוָן שְׁתִיָּן עַלְאַיִן,** דְסְוּחָרְבִּיהָ דְהָאִי עַרְסָא, אַלְף אַלְפִין, וְרַבּוֹא רְבוֹן, קְיִימִין בְּכָל סְטָרָא דְהָאִי עַרְסָא לְעַילָא. וּמְגִיה אַתְזָנוֹן, כְלָהָו מְקַמִּיה (ס"א וּמְגִיה אַתְזָנוֹן, לֵיה פְלַחִין כּוֹלָהו קְמִיה) יִקְוָמוֹן.

מְתָהָות **כְּלָהָו,** **נְפָקִין** **כִּמָה אַלְף וְרַבּוֹן,** **דְלִית** **לוֹזָן** **חוֹשֶׁבָנָא,** **וּנְחַתִּין וּשְׁאַטִּין בְּעַלְמָא,** **עַד דְתַקְעֵי** **מְאַרֵי שׁוֹפָרָא,** **וּמְתַבְּפֵשִׁי.** וְהַגִּי בְזֹוֹהָמָא דְטוֹפָרִי אַחִידָן. **דָא עַרְסָא** **כְּלִיל** **לוֹזָן,** **דָא עַרְסָא,** **רְגָלוּהִי** **אַחִידָן** **בְּאַרְבָּעָ סְטָרִי** **עַלְמָא,** **כָּלָא עַלְיִין** **בְּכָלָא,** **דָא שְׁתַבָּח**

לעילא, ואשתכח למתה, בשמיים ממעל, ועל הארץ מתחת, ועל דא כתיב הגה. מאי הגה. בגין דזמיןא לכלא לעילא ותפה. ורשומא האי ערסא מפלא, אדע"י אתקרי, רבונא לכלא, רשימה בין חיילהא.

בגין פה, בהנה בעי לבונא מלוי דלעילא, ליחדא שמא קדיישא מאתר דבעא ליחדא, ועל דא תנינן, כתיב, בזאת יבא אהרן אל הקדש, בהאי בעי לקרבא קדושה לאתירה, מהאי אחר, בעי בר נש לדחלא מקמי קידושא בריך הויא. ועל דא כתיב, (דברים לט) לו חכמי ישכilio זאת מיד יבינו לאחריתם. כלומר, אי יסתכלוין בני נשא בעונשא, היך אחידת זאת בין חיילהא, והיך אתמננו קמה כל איבון בני חיילין, ואחדון בפוחנן לאתפרעה מן חייביא, מיד יבינו לאחריתם, ויסתمراין עובדייהו, ולא יהובון קמי מלכא קדיישא.

תו אמר רבי שמעון, כל בר נש דובי למלף אוריתא, ובтир לה להאי זאת. האי זאת בטירת ליה, וגורע עמיה קיימא על קיימא דיליה, דלא יתעד מגיה, ומן בנוהי ומן בני בנוהי לעלמיין. הדא הויא דכתיב, (ישעה נט) ואני זאת בריתם אתם וגוו. יתבו למיכל. עד דאכלו, אמר רבי שמעון לחבריא, כל חד וחדר לימת מלחה חדתא דאוריתא. על פתורא, לקמיה דרבי פנחים.

פתח רבי חזקיה ואמר, (ישעיה נ) יי' אלהים נתן לי לשון
למודים לידעת לעות את יעף דבר וגו'. ובאיין
אלפון ישראל, דקודשא בריך הוא אתרעי בהו מכל שאר
עממין, וקרואן, קדש. דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל לוי.
ויהיב (דף ס"א ע"א) לו חולק, לאתאחד באשמה קדישא.
ובמה אחידו ישראל באשמה קדישא. בגין דזוכו
באורייתא, דכל מאן דזובי באורייתא זכי ביה בקדשא
בריך הוא. (נ"א בקדש)

(רכ"ז ע"א) ותגינו קمية דמר, Mai קדש. שלימותא דכלא
דאקרי חכמה עלאה, ומהאי אתר (נגיד משח רבות קדישא
בשבילין ידיעון, לאתר דאקרי בינה עלאה), ומתרמן נפקין מביעין ונחלין
לכל עבר, עד דמטו להאי זהה. (ומהאי אמר אתר רוחא קדישא
והאי זהה בד מתברכא, אקרי קדש, ואקרי חכמה,
וקראן ליה (נ"א והאי זהה בד אתרברכא מאתר עלאה דא דאקרי קדש ואקרי חכמה
קרואן ליה) רוח הקדש. כלומר, רוח, מההוא קדש דלעילא.
ובכד נפקין ומתרערין מפה רזי אורייתא, כדיין אתקרי
לשון הקדש.

ובשעתא דנגיד ההוא רבות קדישא, לאלפון תרי
קיימין, דאקרזון למודי ה', ואקרזון צבאות,
אתבגש תמן, ובכד נפיק מתרמן, בההוא דרגא דאקרי
יסוד, לההוא חכמה זעירא, כדיין אתקרי לשון למודים.

ונפיק לאתערא לאינון קדיישי עליונים. כדיין כתיב, יי' אלhim גתנו לי לשון למידים. ולמה. לדעת לעות את יעד דבר. וקדשא בריך הוא יהיב הא' לבוצינא קדיישא, רבי שמעון. ועוד דסליק היה לעילא לעילא, בגין לכך כל מלאי באתגליליא אטמרי, ולא אטכסיין. עליה כתיב, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחדות.

פתח רבי ייסא ואמר, (מלכים א ח) ווי' נתן חכמה לשלמה באשר דבר לו ויהי שלום בין חירם ובין שלמה וגו'. ווי' נתן חכמה לשלמה, דא הוא דתגינן, ביום דשלמה מלכא, כיימה סירה באשלמותא, כאשר דבר לו, כמה דאטמר היה, (דברי הימים ב א) החכמה והמדע בתוען לך.

ויהי שלום בין חירם ובין שלמה. וכי מה בין הא' להאי. אלא הכי תנין, ווי' נתן חכמה לשלמה. והאי חכמה במאי אוקים לה. אמר רבי יוסי, אוקים לה בהאי, בקדמיתא, דשלמה עבד דנחתית לחירם מההוא הרגא, דתוה אמר, (יחזקאל כח) מושב אלהים ישבתי וגו', דתנייא, חירם מלך צור עבד גרמיה אלו. בתר דשלמה אתה, עבד היה בחכמתיה, דנחתית מההוא עיטה, ואודי היה לשלמה. בגין לכך, (מלכים א ח) ויהי שלום בין חירם ובין שלמה.